

معرفی

ضمیمه نوجوان

شماره ۲۶ ■ ۱۳ شهریور ۱۳۹۹

نوجوان

احمد قجاوند

گاهی لازم که صفحه مصاحبه و صفحه معرفی مثل این شماره به هم مرتبط باشند اگر دیدید باز از این ترکیبی‌های به قول خودمون پرو زدییم، تعجب نکنید!

«وقتی آزادی خطرناک می‌شود!»

همین اول کار بگم که فیلم «دایره» توی ساخت و پرداخت قوی نیست ولی چیزی که ما رو ترغیب به دیدنش می‌کنه موضوع فیلمه یعنی «حریم خصوصی» اونم نه برای آدم‌های معمولی با محدوده اختیارات کم، بلکه داشتن حریم خصوصی برای شخصی که مدیریه شرکت بزرگه و می‌تونه خیلی آزادی عمل داشته باشه ولی دقیقا همینجاس که فیلم مساله خودش رو بیان می‌کنه. شاید ما فکر کنیم که داشتن قدرت توی محیط کار یا هر جای دیگه آزادی بیشتر و به دنبالش باعث تقویت حریم خصوصی ما میشه ولی توی

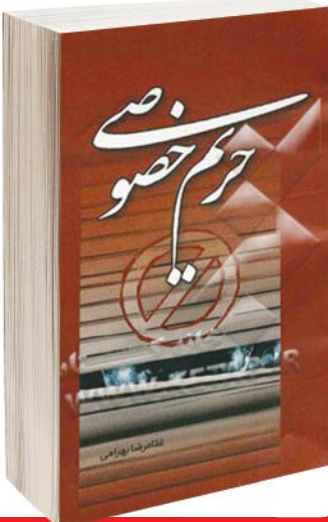
این فیلم می‌بینیم که اصلا این طور نیست و نه تنها باعث نمیشه ما آزادی بیشتری داشته باشیم که باعث از بین رفتن حریم خصوصی ما هم میشه و وضعیت خیلی خطرناکی رو میتونه برای ما درست کنه! اما واتسون که اصلا پیش هم نسلای من ناشناخته نیست به عنوان نقش اول فیلم و در کنارش تام هنکس تونستن بخشی از ضعف کارگردانی و حتی فیلمنامه داستان رو جبران کنن ولی باور کنید دگره داستان از زمانی شروع می‌شه که «مائه هالند» با بازی اما واتسون تصمیم می‌گیره از طریق یک سیستم پیشرفته ۲۴ ساعته زندگی خودش را در معرض دید همه قرار دهد.

«حریم خصوصی از دیدگاه اهل بیت

غلامرضا بهرامی (نویسنده) با پژوهش مناسبی که توی این حوزه انجام داده و در کنار اون روایات و احادیث ائمه رو هم جست و جو کرده تونسته اثر خلاصه و درعین حال مفیدی در باره «حریم خصوصی» بنویسه، موضوعی که اصولا یا بهش پرداخته نشده و یا درست دربارش چیزی گفته نشده (حتی در سینما). این که نسل جدید با پیشرفت خیلی سریع تکنولوژی چقدر روی حریم خصوصیشون حساسیت دارن یا اصلا تعریف حریم خصوصی از دیدگاه ائمه ما و قرآن چیه و چجوری باید اونو حفظش کنیم سوالات مهمی هستن که باید جواب‌های مناسبی رو براشون پیدا کنیم و به نسل جدید بگیم. از اونجایی که کتاب «حریم خصوصی» در حدوده ۶ صفحه است و خوندنش خیلی زمان نمی‌گیره (البته باید با دقت خونده بشه) پیشنهاد می‌کنم این آخر هفته تا اونجایی که می‌تونید کمتر سر موبایل و اینستاگرام و تلگرام برید و یکم از وقت گرانبهاتونو که تا حالا در راه درنوردیدن مرزهای دانش داشتید خرجش می‌کردید! رو به خوندن این کتاب اختصاص بدید. بعدش می‌تونید برگردید و باز مرزها رو جابه‌جا کنید! بخشی از متن کتاب: اکنون پس از آشنایی با اهمیت پرهیز از کاوش و کنجکاوی در محافل خصوصی، این سوال ایجاد می‌شود که محدوده حریم خصوصی کجاست؟ پیش از این بیان شد که هرآنچه انسان دوست ندارد دیگران از آن مطلع شوند، حریم خصوصی شناخته می‌شود و از نظر اخلاقی نباید در آن جستجوگری کرد.

اسلام بسیاری از مصادیق حریم خصوصی را تعیین نموده است و در عرف و فرهنگ ملی ما هم موارد و مصادیق آن روشن است که باید آنها را شناخت و درباره شان مراقبت داشت. نامه، تلفن، خانه، تصویر نامحرم، فیلم شخصی و خانوادگی، کیف دستی، میز شخصی، حساب بانکی، اطلاعات شخصی تلفن همراه و... را می‌توان از جمله این مصادیق نام برد و هیچکس به هر انگیزه‌ای مجاز نیست به حریم خصوصی یا خانوادگی کسی وارد شود.

«سیاست حریم‌ها را از بین می‌برد!»

این که سیاست می‌تونه خیلی چیزها رو تغییر بده یا حتی خیلی چیزها رو از بین ببره و به وجود بیاره کاملا درسته و اصلا به دور از واقعیت نیست! وارد شدن به زندگی خصوصی مردم تا اونجایی که حتی تلفن هاشونم شنود کنیم و دیگه چیزی به عنوان حریم براشون باقی نزاریم چیزیه که این فیلم میخواد درباره اش حرف بزنه و شاید برای سینمایی شدن داستان یکم زیاده روی کرده باشه، اما قطعاً خیلی از اتفاقاتی که روایت میکنه حقیقت محضه! چه ما خوشمون بیاد چه نیاد. از «ویل اسمیت» و سبک منحصر به فردی که توی بازیگری داره و تقریباً توی

دو دهه گذشته تونسته تثبیتش کنه همین بس که توی فیلم «دشمن ملت» هم یکی از بهترین بازی هاشو انجام داده و البته همیشه هنر کارگردانی «تونی اسکات» که یکی از خبره‌های فیلم‌نامه‌نویسی و تهیه‌کنندگی هم توی آمریکا هست رو نادیده گرفت. شاید موضوع فیلم که به سازمان‌های جاسوسی و کارهایی که انجام میدن می‌پردازه شمارو به این فکر بندازه که این فیلم ممکنه خسته‌کننده و پیچیده باشه ولی دقیقاً نقطه قوت فیلم اینجاس که کارگردان تونسته در عین سادگی این موضوعات رو به نمایش دربیاره و تا آخر فیلم نزاره به چیز دیگه‌ای فکر کنید.

«چالش انسان امروزی

به عنوان فیلم‌ساز همیشه اولین اثرمون خیلی خیلی میتونه روی ذهن مخاطب نقش ببندد که میتونه خیلی خوب و موفق باشه یا خیلی بد و ناجورا احمد معظمی به عنوان اولین فیلمش موضوع مناسبی رو انتخاب کرده که تا حد خیلی زیاد میتونیم بگیم یکی از دغدغه‌های امروز همه دنیاس (حریم شخصی) اما شاید به اندازه کافی توی ساختن و پرداختن بهش موفق نبوده و نتیجه کار خیلی میتونست بهتر از این باشه.

حالا این که موضوع فیلم خوبه و حتی انتخاب بازیگر هم مناسبه به کنار اما زاویه وارد شدن نویسنده هم شاید به اندازه کافی دقیق نبوده و باز هم میتونست بهتر از این باشه. این که فضای مجازی به عنوان بخش جدایی‌ناپذیر زندگی همه ما تبدیل شده و خیلی چیزهای بزرگ رو میتونه تغییر بده بر کسی پوشیده نیست ولی وقتی حرف از سینما میشه ما باید بتونیم این دغدغه رو طوری بیان کنیم که قبل و بعد از اون فیلم ذهن ما درباره اون موضوع به دوشکل متفاوت فکر بکنه.

فیلم «حریم شخصی» رو با خانواده ببینید و باز هم مثل همیشه تاکید می‌کنم که بعد از دیدنش با هم درباره اش حرف بزنید و نظرات خودتونو درباره اش به هم دیگه بگید.